

REPUBLIKA

Rok III | LÓDŹ, PONIEDZIAŁEK, 5 WRZEŚNIA 1927 R.

CENA NUMERU 20 GROSZY.

243

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49,
GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6-7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36-43, 36-44.
TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

Targi wschodnie we Lwowie otwarte zostały wczoraj przez ministra Kwiatkowskiego, który wygłosił wielką mowę na temat aktualnych zagadnień życia gospodarczego. W dniu wczorajszym rozpoczął się również zjazd prasy gospodarczej.

Specjalny wysłannik „Il. Republiki“ telefonuje ze Lwowa:

Targi Wschodnie zostały otwarte dziś przez ministra Kwiatkowskiego. Reprezentują się one bardzo okazale, wszystkie bowiem kioski są zajęte. Łódź obeszła targi słabo.

Na targach reprezentowana jest również „Republika“. W głównym pałacu wystawowym posiada ona własny kiosk, a poza tym reklamowana jest w kilku innych miejscach. Wszyscy wytwórcy oraz publiczność, która zwiedzała w pierwszym dniu targi otrzymała asz numer targowy. Ze szczególnym znanie spotkał się on zwłaszcza ze strony dziennikarzy-ekonomistów obecnych na zjeździe prasy gospodarczej.

Zjazd ten jest najważniejszym wydarzeniem dnia, zwłaszcza ze względu na rolę min. Kwiatkowskiego, który w przemówieniu powitalnym dał rys polskiej polityki gospodarczej. Sensacyjnie rzmiął ustepy mowy dotyczące stosunków handlowych z sowietami i Niemcami. Min. Kwiatkowski zaznaczył, że ogłoszona obecnie taryfa maksymalna mierza do uregulowania stosunków handlowych ze wszystkimi państwami i leży na linii zaleceń konferencji ekonomicznej w Genewie, wypowiadającej się za koniecznością konwencji handlowych regulujących obrót towarowy. Mowa ta jest sensacją dnia i była ona szczególnie komentowana przez dziennikarzy zagranicznych hawających na targach.

Na zjeździe dziennikarzy i publicystów gospodarczych reprezentowana była cała Polska i Gdańsk. Na wniosek red. dr. Kirkiena do prezydium zjazdu wszedł dyrektor krajowego związku przemysłu włókienniczego mec. Pawłowski.

W pierwszym dniu zjazdu ograniczono się do mów powitalnych. Przedstawiciel Targów Wschodnich w swym przemówieniu złożył podziękowanie za zorganizowanie zjazdu prezesowi stowarzyszenia p. Skoniecznemu, dyrektorowi zw. banków i wice-prezesowi dr. Kirkieniowi za wysiłki, które doprowadziły do zorganizowania zjazdu.

Pozatem dzień wczorajszy zaznaczył się obiadem wydanym przez miasto i rautem u wojewody. Charakterystyczne jest, że w rautcie tym po raz pierwszy wzięli udział przedstawiciele ludności ukraińskiej.

Przyjazd ministrów.

Lwów, 4 września.
(Polska Agencja Telegraficzna).
Dzisiaj punktualnie o godzinie 8.45 rano nadjechał pociąg wiozący pp. ministrów: przemysłu i handlu Kwiatkowskiego oraz komunikacji Romockiego. Na dworcu byli obecni: p. wojewoda Borkowski wraz z wice-wojewodą Ekardttem, dyrektor policji Reinländer, prezes dyrekcji kolejowej Prachtel-Murawiew. Imieniem izby handlowo-przemysłowej przybył p. Hoeflinger.

W chwili wyjścia pp. ministrów z wagonu orkiestra odegrała hymn państwowy.

Po śniadaniu w sali dworca ministrów udał się wraz z całym otoczeniem do poświęcenia lokalu związku legionistów i polskich okręgów lwowskiego.

Po poświęceniu lokalu ministrowie udali się ze swiatą na nabożeństwo do katedry. Po nabożeństwie o godz. 12-ej w godzinie plac Targów Wschodnich za-

czął zapelniać się gośćmi i publicznością. M. m. przybyli reprezentanci władz wojskowych z gen. Sikorskim, przedstawiciele instytucji państwowych i samorządowych, senatorowie, posłowie i t. d.

Powitanie.

Punktualnie o godz. 12-ej przybyli ministrowie wraz ze swiatą. Orkiestra odegrała hymn „Jeszcze Polska nie zginęła“.

W imieniu rady nadzorczej Targów Wschodnich obecnych powitał inż. Zardecki. Przemówienie swe zakończył okrzykiem „Najjaśniejsza Rzplita i jej dośny Prezydent, Ignacy Mościcki, niech żyją!“.

Okrzyk ten publiczność z zapalem trzykrotnie powtórzyła. Orkiestra odegrała hymn narodowy.

Następnie przemawiał imieniem komisariatu rządu m. Lwowa zastępca komisarza p. prof. Matakiewicz, który zaznaczył, że przygotowania do targów cieszyły się wielkim poparciem i troskliwścią rządu.

Z kolei imieniem izby handlowo-przemysłowej przemawiał wice-prezydent izby dr. Rucker, który zaznaczył w swym przemówieniu, że rok temu podczas uroczystości otwarcia Targów Wschodnich we Lwowie minister Kwiatkowski, jako reprezentant rządu oświadczył, że stworzenie nowej Polski gospodarczej, zdolnej do wyżywienia i utrzymania całej ludności z jej naturalnym przyrostem, jest głównym dążeniem nowego rządu. Aby wszystkie te zamierzenia zrealizować, muszą wszystkie czynniki wysiłać się w tym kierunku, aby scharmonizować wspólną pracę tak rządu, jak i społeczeństwa.

Doświadczenia ubiegłego roku dowodzą, że enuncjacje te nie były tylko echem dobrej woli rządu, ale stały się imperatywem jego dotychczasowej działalności, która wydała już widoczny i obfity plon. Na całej bowiem linii życia gospodarczego widzimy i odczuwamy dużą poprawę.

Kończąc swe przemówienie zwrócił się dr. Rucker do ministra przemysłu i handlu z prośbą o otwarcie targów.

Następnie zabrał głos min. Kwiatkowski.

Mowa min. Kwiatkowskiego.

„Lwów, a z nim i cała Polska, święci dzisiaj uroczystość otwarcia VII Targów Wschodnich. Jest to dość długi okres lat, by obalić i zniweczyć każde przedsięwzięcie sztuczne, nieoparte na zdrowych, mocnych podstawach. Już sam ten fakt, że Targi Wschodnie nie tylko zdołały przetrwać tyle lat ciężkich, ale z roku na rok rozszerzają swój program, aktualizują go i nadają mu specjalny charakter, wskazuje, że tak jak każda wartościowa idea, wytrzymują one z powodzeniem próbę czasu. Wieloraką też rolę odgrywają one i odgrywać będą w całokształcie życia gospodarki państwowej.

Jeżeli zachodnią Europą jest naturalnym wielkim rynkiem zbytu dla polskich surowców i półproduktów oraz wytworów i przetworów pochodzenia rolniczego, to dla wyrobów przemysłu polskiego właśnie rynek wschodni i południowy tworzą lub tworzyć muszą najszersze możliwości. Polska produkcja posiadać

będzie w tym kierunku naturalne preferencje, na jakie żadne inne państwo ze względu na samo położenie geograficzne zdobyć się nie może.

Targi Wschodnie mają odgrywać coraz poważniejszą rolę jako przygotowanie realnej wartości eksportowej dla polskiej produkcji. Ale ta rola nie wyczerpuje znaczenia Targów Wschodnich. Są one przede wszystkim jak gdyby barometrem koniunktury gospodarczej, tak jak w innych przejawach życia zbiorowego, jak i w zakresie zagadnień gospodarczych. Wiara w powodzenie jako czynnik psychiczny, stwarza inicjatywę, inicjatywę produkcji, produkcja szuka konsumenta.

Jeżeli dzisiaj mieliśmy w jednym rzucie ogarnąć ubiegający rok, to musimy obiektywnie stwierdzić, że był to rok szybkiej konsolidacji stosunków gospodarczych w państwie mimo niezwykle ciężkich i trudnych warunków wewnętrznych. Waluta została ustabilizowana, a stabilizacja wzmocniona rezerwami w kraju i zagranicą w takiej wysokości, jakiej dotychczas nie posiadaliśmy. Budżet państwa nie tylko został realnie zrównoważony, ale dał nadwyżki, które pozwoliły na podjęcie pierwszych większych państwowych inwestycji. W produkcji węgla, żelaza, stali i wytworów włókienniczych przewyższyliśmy w roku 1927 nie tylko bardzo znacznie cyfry z 1926 r., ale nawet w roku 1925. W pierwszym półroczu r. b. spożyliśmy węgla na rynku w porównaniu z takim samym okresem czasu w r. ubiegłym prawie o 3 miliony ton więcej, żelaza zaś o 150.000 ton więcej, a znacznie wzrosła również konsumpcja cukru, wyrobów włókienniczych i skórzanich i materiałów budowlanych. W związku z tem przyszedł pewien rozwój eksportu zarówno pod względem ilościowym jak i jakościowym.

Naturalny ten objaw przyniósł ogólny rozwój międzynarodowych stosunków handlowych, wywołując również znaczny wzrost oszczędności, zaś bezrobocie, najcięższa klęska powojenna, uległo znacznemu zredukowaniu.

Są to przede wszystkim zdobycze całego społeczeństwa, które w korzystnym momencie podjęło duże wysiłki na polu pracy gospodarczej, bez jakiegokolwiek obcej pomocy finansowej. Stan taki nie uprawnia nas jednak w niczem do beztronskiego snogładania w przyszłość. Koniunktury powojenne wciąż jeszcze są krótkotrwałe. Tylko całym wysiłkiem można ich okres na rynku podtrzymać. Pierwszym nakazem w tej dziedzinie jest tendencja obniżenia wzolednie stabilizacji cen produktów.

Przyszłe Targi Wschodnie staną się radością jeszcze świetniejszą, a wiara we własne siły potęguje się coraz bardziej. Mamy prawo sobie i społeczeństwu powiedzieć, że rok ubiegły był okresem usilnej pracy i utrwaleniem ekonomicznego bytu Polski.

Zycząc Targom Wschodnim w imieniu rządu powodzenia i najlepszego spełnienia zadań, ogłaszam VII Targi wschodnie jako otwarte“.

Otwarcie targów.

Następnie p. minister przeciał wstę-

ge. Po zwiedzeniu pawillonu sztuki, państwowego monopolu spirytusowego, tytoniowego i solnego i t. d. — zabrał głos

minister komunikacji Romocki, który powiedzial m. in., że wystawa komunikacyjna miała na celu zapoznanie naczone szerszych warstw społeczeństwa z działalnością kolei, jej pracą bezpośrednią i uboczną, w najróżnorodniejszych dziedzinach. Koleje, które z istoty rzeczy są najbliższą gospodarczą działalnością narodu, stanowią jak gdyby wykładnię pro speracji ekonomicznej kraju.

Wystawa kolejowa.

Po przemówieniu ministra Romockiego, orkiestra odegrała hymn narodowy, poczem ministrowie zwiedzili pawillon polskich kolei państwowych, interesując się wszystkimi eksponatami, które zostały wykonane w warsztatach państwowych.

Z kolei goście zwiedzili wystawę parowozów i nowoczesnych wagonów, wykonanych w fabrykach, a następnie dalsze pawillon.

Po śniadaniu p. minister Kwiatkowski udał się na zjazd dziennikarzy i publicystów gospodarczych.

Wizbie rzemieślniczej

O godz. 5.30 po południu minister Kwiatkowski udał się do izby rzemieślniczej. Przed gmachem izby w imieniu izby rzemieślniczej powitał ministra prezes izby p. Pammer.

Minister Kwiatkowski wygłosił następujące przemówienie:

„Szanowni panowie, dziękuję wam, że daliście mi możliwość zetknięcia się ze światem rzemieślniczym. Z pracą wazszą łączą mnie wiezy.

Gdy 15 miesięcy temu stanąłem na czele życia gospodarczego, widząc, że rzemiosło nasze reprezentuje kilkaset tysięcy warsztatów od morza po Karpaty, przyszedłem do przekonania, że obok tak wielkiej siły, jak rolnictwo, przemysł i handel, jest jeszcze czwarty element polski, element rzemieślniczy.

Sądze, że nie jesteśmy już u progu oabudowy życia rzemieślniczego w Polsce i wiele jeszcze wysiłków i cierpliwości trzeba, aby doprowadzić rzemiosło do stanu kwitającego. Sądze, że wpre wadzenie w życie ustawy przemysłowej da możliwość stworzenia jednolitej prawnej podstawy i stworzenia jednolitych izb rzemieślniczych w całym państwie. To będzie początkiem rozwoju życia rzemieślniczego.

Zegnany owacyjnie przez zebranych, minister udał się na obiad do ratusza.

Ekspansja Włoch (?)

w Afryce północnej.

Londyn, 4 września.

(Polska Agencja Telegraficzna).

„Times“ podaje, że według doniesień dzienników egipskich Włochy i państwo Jemen zawarły w czerwcu r. b. tajny traktat, według którego Włochy zobowiązują się dostarczać królestwu Jemen broń i amunicję i współdziałać w administracji przez wydelegowanie rzeczoznawców. Pod względem gospodarczym przewiduje układ popieranie włoskich obywateli i zawiera postanowienia co do współpracy celem zniesienia niewolnictwa. W tym celu okręty włoskie otrzymują pozwolenie przezukiwania wód Jemenu i śledzenia za okrętami przewożącymi niewolników.

Po krótkich i ciężkich cierpieniach zasnęła w Bogu, nasza najukochańsza matka, teściowa, babcia i prababcia

b. p. z Bankierów SARA ORBACHOWA

wdowa po b. p. SZLAMIE LAJBIE

przeżywszy lat 69.

Wyprowadzenie drogi nam zwłok na miejsce wiecznego odpoczynku odbędzie się dziś w poniedziałek dnia 5-go września 1927 r. o godz. 2-iej po poł. z domu żałoby przy ul. Konstantynowskiej 3, o czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

Stroskana Rodzina.

Samobójstwo oficera

w hotelu w Bielsku.

Bielsko, 4 września.

Dziś nad ranem odebrał sobie życie wyrzucając z rewolweru porucznik rezerwy Jan Burzyński, lat 35, odbywający ćwiczenia w 2 pułku strzelców podhalańskich.

Według zeznań portjera hotelowego krytycznego wieczoru powrócił Burzyński do hotelu z towarzyszką, bawiąc się ostentacyjnie rewolwerem. O godz. 4.30 nad ranem wybiegła z pokoju przerażona towarzyszką, twierdząc, że porucznik Burzyński strzelił do siebie i zmarł w kilka chwil.

Powód samobójstwa nieznany i okryty tajemnicą.

Dyżury w aptekach.

Dziś, w nocy dyżurują następujące apteki: F. Wojcickiego (Napiórkowskiego 27), W. Danieleckiego (Piotrkowska 127), P. Imickiego i Cymmera (Wólczańska 37), L. Leinwebera (Plac Wolności 2), H. Hartmana (Młynarska 1), J. Kaliana (Aleksandrowska 80). (b).

PODRECZNIKI SZKOLNE
KSIĘGARNIA
47 LUDWIKA FISZERA 47
PIOTRKOWSKA 47

Prof. G. BAUMGARTEN
wznosi lekcje
gry skrzypcowej
Skwerowa 6, od 6-8

Zemsta artystki.

Francuski rynek księgarski zalany jest obecnie istną powodzią autobiografii — dzielą się wspomnieniami swego życia politycy, generałowie, dyplomaci, literaci, artyści, dziennikarze, aktorzy, baleriny, etc., etc.

Każdy sięga pamięcią wstecz, hen! aż do tych dalekich i... bliskich czasów z przed wojny, kiedy słońce — i cała ziemia — jaśniej, cieplej i weselej świeciła. Kiedy oni sami byli młodszy...

Oczywiście, nie wszyscy autorowie zasługują na wiarę, nie wszystkie pamiętniki mają wartość dokumentalną, a choćby nawet literacką — niektórzy nie mają wiele interesującego do powiedzenia, inni do ostatniej chwili nie potrafią, lub nie chcą być szczerymi. Pamiętniki są publiczną spowiedzią, pisana w zamiarze otrzymania bezwzględnie, absolutnie, przynajmniej od... siebie samego.

Książkę Yvette Guilbert czyta się do słowno jednym tchem — jak w czułości latarni magicznej przesuwają się 40 blisko lat dziejów Paryża, śpią się anegdoly i epizody chwilami smutne, żęście, wesołe.

Ciekawe, i to niezmiernie, są one zawsze, znakomita bowiem diseuse'a miała sposobność zrelatować się w ciągu swo-

jej długiej kariery artystycznej ze wszystkimi niemal sławami pióra, pędzla, sceny itd. Przeważnie łączyła ją z nimi bardzo serdeczna przyjaźń, zażyła, trwała, którą jednak i kolce zazdrości zawodowej, których ostrze umiał wszakże stępiać złośliwy dowcip mściwej Yvette. Absolutnie niemożliwym jest podanie w streszczeniu tych pamiętników, oblatujących w prawdziwe skarby humoru, racjonalniejszym przeto wydaje się opowiedzenie szczegółowego jednego tylko, bardzo charakterystycznego jej wspomnienia o Sarze Bernhardt.

Yvette Guilbert miała wprawdzie w swoim repertuarze piosenkę Xanrofa: „Le petit Serpent de Sarah”, ośmieszająca przysłowiową wprost chudość wielkiej aktorki i pełną niedwuznacznych aluzji do jej braku „wdzięców”, ale już od dziecinstwa żyła głęboki kult dla jej nieporównanej gry scenicznej. Dlatego też chętnie zgodziła się wystąpić przed „boską Sarą” u niej, w domu, skoro ta wyraziła życzenie posłuchania głośnej wedy „gwiazdy szansonierowej”, a nie mogła, wlece dbając o swój głos, spędzić wieczoru w zadymionej sali tanglewej.

Sara Bernhardt, zachwycona oryginalnym talentem Yvette zaprosiła ją na pożegnanie własny wachlarz w pięknym etui, do którego włożyła rów-

nież liścik z uprzejmem podziękowaniem za wizytę. Przy rozstaniu, artystki powiedziały sobie: „Do widzenia w Ameryce!”, dokąd udawały się obie — pierwsza, autorka tych pamiętników, druga zaś, w parę tygodni później.

Yvette odniosła w New Yorku tryumfy olbrzymie — wszystkie pisma zamieściły entuzjastyczne sprawozdania, w każdej wystawie sklepowej pełno było jej fotografii.

Po trzech tygodniach wylądowała Sarah, której reporterzy nie omieszkali zaraz na wstępie poinformować o wyjątkowych sukcesach „słynnej artystki francuskiej”. Jakież było jednak zdumienie dziennikarzy, kiedy „królowa sceny francuskiej” oświadczyła kategorycznie, że o żadnej Yvette Guilbert nigdy w Paryżu nie słyszała, i że nawet nie zna wcale takiego nazwiska!

Wieczorem pisma zamieściły na głównym miejscu sensacyjny wywiad, zaopatrzone w różne komentarze do naiwności amerykańskiej, która „nieznane artystki” wyzyskują, każąc sobie płacić po 30.000 dolarów miesięcznie za występy.

Oburzony tym postępkami impresario „pani Bernhardt”, Maurice Grau, znający dobrze Yvette Guilbert, odwiedził ją bezwzględnie w hotelu i sam namawiał ją gorąco, by na tak nieloljalne za-

Po krótkich, lecz ciężkich cierpieniach zmarł mój najukochańszy mąż, ojciec, nasz drogi brat i szwagier

b. p. Maurycy Waldman

przeżywszy lat 47.

Wyprowadzenie drogi nam zwłok nastąpi dziś dn. 5 września rb. o godz. 1 po poł. ze szpitala im. małż. Poznańskich. O strasnym tym ciosie zawiadamiają krewnych i przyjaciół pozostałe w nieutulonym żalu
żona, córka i rodzina

Jaki obrać zawód?

Badania uzdolnień prowadzone są w całej Europie.

Organizacja praktyczna selekcji zawodowej wykazuje w Europie coraz większe postępy.

We Francji z inicjatywy ministerjum oświaty przystąpiono już w szkołach początkowych do organizowania komisji mających określać uzdolnienie i inklinacje zawodowe uczniów, komisje szkolne mają się składać z dyrektora, nauczycieli danych klas, lekarza szkolnego, specjaliści psychotechniki i dwóch delegatów zawodowych: przedsiębiorcy i robotnika.

W Szwajcarii, gdzie system selekcji zawodowej w szkołach praktykowany jest już od dłuższego czasu odbyła się w m. sierpniu br. konferencja ogólna 40 delegatów komisji selekcyjnych z 13 kantonów, na której przedyskutowano i ustalono wskazówki i metody praktyczne orientowania się w uzdolnieniu zawodowym dzieci.

U nas, w Polsce, działa w tym kierunku instytut psychotechniczny w Warszawie oraz laboratorium psychologiczne w Łodzi. Instytut warszawski pomimo krótkiego czasu swej działalności, zdążył już przeprowadzić systematyczne zbadanie

uzdolnień fachowych u 500 uczniów szkół zawodowych i rzemieślniczych.

W Niemczech przedłożony został parlamentowi projekt ustawy o obowiązkowym badaniu uzdolnienia zawodowego w dorastających powyżej lat 14, pracujących w przemyśle lub w handlu, jak również u młodych ludzi i dziewcząt powyżej lat 18, pracujących jako aplikanci i aplikantki, wreszcie u dzieci poniżej lat 14, nie podlegających już przymusowi szkolnemu.

Zapoczątkowana przez badania psychotechniczne Munsterberga metoda badania uzdolnień zawodowych tak u dzieci, młodzieży, jak i u dorosłych rozpowszechniła się dzisiaj wszędzie i daje korzystne zwłaszcza rezultaty w szkołach, gdzie dopomaga waleń do zorientowania się w charakterze zdolności ucznia.

KARALUCHY

i wszelkie inne robactwa teści najradkalniej

„MORANT“

Żądać w aptekach i skł. ap'ecznych

Pokój świata

zapewnić może polski pakt o nieagresji.

Berlin, 3 września.

Rewelacje dzienników paryskich, że delegacja polska wystąpi na zgrupowaniu Ligi z projektem ogólnego paktu o nieagresji, wywołały w Berlinie burzę komentarzy.

„Berliner Tageblatt” donosi z Genewy: Inicjatywa Polski, posiadająca brzemienne polityczne znaczenie, następuje najprawdopodobniej w porozumieniu z Francją. Widocznie zamierza Polska zaktualizować w ten sposób sprawę Locarno wschodniego i osiągnąć na drodze ogólnego paktu o nieagresji to, czego nie uzyskała w Locarno, mianowicie gwarancji swoich granic z Niemcami.

Zdaniem nacjonalistycznego „Der Tag” projekt polski liczyć może na poparcie nietylko Paryża, lecz i Londynu, dla Niemiec zaś jest „śmiertelnym zagrożeniem”.

W projekcie tym — pisze dziennik — chodzi o konstrukcję takiego traktatu, któryby przyniósł Polsce ogólne zabezpieczenie przeciw wschodowi i zachodowi — przeciw Rosji i Niemcom.

Niemcy przeciw Finlandji. Powoduje nimi wzgląd na Rosję.

Gdańsk, 3 września.

„Baltische Presse” zamieszcza w dzisiejszym wydaniu następujący telegram swego korespondenta genewskiego.

Przedmiotem dyskusji toczącej się poza ramami posiedzenia Rady Ligi narodów jest wrogie wobec Finlandji stanowisko Niemiec w sprawie przyznania Finlandji reprezentacji w radzie Ligi narodów. Przewrót w stanowisku Niemiec w stosunku do Finlandji powodowany jest względami na Rosję.

chowanie się Sary odpowiednio energicznie zareagowała.

„Byłam tem formalnie zgnębiona”, odpowiada Yvette. „i nie mogłam oczu oderwać od artykułów, czytanych przez cały New York, wziętnie żądny skandalów. Wreszcie zreagowałam odpowiedź, usiłując dotknąć boleśnie wielką tragedię, która okazała się kobietą o małej duszy. Replika moja brzmiała:

„Nie rozumiem wcale zachowania się pani Sary Bernhardt; widocznie dama ta traci młodość, poczyna tracić jednocześnie i pamięć... Ależ otóż, w załączeniu, karteczka, własnoręcznie przez nią napisana przed paru tygodniami, która wyjęłam z pudełka zawierającego, otrzymany przeze mnie od niej samej, przesłany prezent: jej osobisty wachlarz”.

Tekst dedykacji był następujący: „Zechęć Droga Pani przyjaźni ten wachlarz, jako dowód wdzięczności za złożoną mi wizytę, i proszę wierzyć, że mam dla Niej wiele przyjaźni i uwielbienia. Sara Bernhardt”.

Zbytecznym byłoby dodawać, że opublikowanie tej odpowiedzi w dziennikach nowojorskich wywołało piorunujący efekt, role się zmieniły gruntownie: cała sympatja publiczności przeszła na stronę Yvette Guilbert, która potem odnosiła jeszcze większe sukcesy. K.

SPLENDID

20. NARUTOWICZA 20

Otwarcie sezonu 1927/28. Dziś i dni następnych!

Najgenialniejsza
tragiczka

LILJANA GISH

kreuje swą główną
rolę

w wielkim su-
perszlagierze—

Krwawe Piętno Hańby.

Dzieje wielkiej a potępionej przez
wszystkich miłości. Tragedja nieslub-
nego dziecka i kochanki pastora. Jej
wielka miłość i nielegalny stosunek. No-
sila. krwawe piętno hańby, a nie zdrad-
ziła cenionego przez parafjan pastora,
ojca jej nieslubnego dziecka.

Ilustracja muzyczna pod batutą A. CZUDNOWSKIEGO

Początek seansów o godz. 4.30 po poł.

CASINO

DZIŚ POWTÓRZENIE PREMJIERY!

MOTTO: „Takich kobiet jak wy się nie kocha, można je tylko pożądać...“
Wielki arcyfilm z piekła zwyrodnienia i otchłani rozpacz p. t.

TRAGEDJA ULICZNIK

Kalejdoskop postaci, które spotykamy codziennie
pod latarniami i na rogach ulic...
Gehenna upadłych Kobiet, które nie mogą podzwig-
nać się z dna nędzy i upodlenia...
Blaski i cienie życia tych, co sprzedają swe ciała i
dusze za jaskrawy łachman a troski i ból,
topią w strugach alkoholu...
Naga prawda życia, której trzeba spojrzeć w twarz
a której potępić nie można...

Rolę główną zdrzutonej losem kobiety odwarza wszechświatowej sławy
tragiczka, niezrównana

Asta Nielsen

Rolę młodej i pędzącej przed się na oslep, nierządnicę gra

HILDA JENNINGS

Ciemną, ponurą postać sutenera - apasza kreuje

HOMOLKA.

Ilustracja muzyczna pod dyr. L. KANTORA
w wykonaniu pełnej orkiestry symfonicznej

Początek seansów o godz. 4.30 po poł.

JEDYNY SPECJALNY (OD 1863 EGZYSTUJĄCY) ZAKŁAD
**KEFIRU LECZNICZEGO
K. SIGALINY**
WYPIC MOŻNA
NA MIEJSCU,
DOSTAWA DO DOMU
NA ŻĄDANIE

UL. NARUTOWICZA (DZIELNA) 6, TEL. Nr. 4640.

Z dniem 15 września wznawiam lekcje
POCZĄTKOWEGO NAUCZANIA
(Kurs kl. A. i B) — Zapisy dzieci od lat 6.
Andrzeja 7, m. 8, Neugoldberżanka
od 12 do 4 pp.

Oddam
chłopca
(z Ozorkowa) do
zakładu fryzjerskie-
go na praktykę
Wiadomości: ulica
Bzaska 17 I. p.
Józef Urbaniak

LECZNICA
ekarzy specjalistów i gabinet denty-
styczny przy Górnym Rynku,
Piotrkowska 294, tel. 22 89
przy przystanku tramw. pabjanickich)
przyjmuje chorych w chorobach wszyst-
kich specjalności od g. 10 rano do 6-jej
po poł. Szczerzenie ospy, analizy (mo-
czu, kału, krwi, płwocin etc.) operacje
opatranki.
Porada 3 złote. Wizyty na mieście
Zabiegi i operacje od umowy. Kąpiele
świetlne. Naświetlania lampą kwarcow-
wą. Roentgen. Zęby sztuczne, korony
złote, platynowe i mosię.
W niedziele i święta do godz. 2 po poł.

ZAKŁAD FOTOGRAFICZNY
L. LAKSA
UL. ŻEROMSKIEGO 84
(Zamek 29)
wykonuje zdjęcia
DO MATRYKUŁ
po cen. konkurencyjnych

Elektryczne odkurzenia
aparatai uskuteczna
„HYGIENA“
Przejazd 19. Tel. 36-05

KREM Tiegol
USUWA BEZ ŚLADU
PIĘGI, PLAMY
WAGRY, OPALENIZNE
I ZMARSZCZKI NA TWARZY.
ŻĄDĄC WSZEDZKI!

KLISZE
DO REKLAM GAZETOWYCH
CENNIKÓW PROSPEKTÓW
Zobacz katalogi w biurze wydawniczym
RYSUNKI, PROJEKTY, REKLAMOWE
I WYDAWNICZE WYKONANIE
R. BORKENHAGEN
ŁÓDŹ, Piotrkowska 100, Tel. 11-72

Dr. med.
LAJCHTER
Konsratynowska 9
Tel. 49-66
Stomafolog
Chor. szczerk, dzia-
seł, podniebienia,
zębodołów i t. p.
Od 11/2-5 Niedz e-
le i święta 9-11

Rutynowana
nau zycielka
z dyplomem lipskie-
go konserwatorium
**WZNOWIĘ
LEKCJE GR
fortepianowej**
Sienkiewicza № 37,
m. 40. Zastać moż-
na od 12-2 i od
4-5 30Xj

LAUREATKA
moskiewskiego kon-
serwatorium
wznowiła lekcje
gry fortepianowej
Przyjmuje od 10-12
i od 2-5
Wschodnia 72.
m. 19 m

Dr. med.
Rózaner
Dzielnia № 9.
Tel. № 28-98.
Choroby skórne,
weneryczne i mo-
czopciowe.
Przyjmuje
od 8-10 i od 5-8
Leczenie lampą
kwarcową
Oddzielna pocze-
kalnia dla Pań.

Dr. med
BRAUN
Południowa № 23
tel. 40-26
powrócił.
Specjalista chorób
skórnych i wene-
rycznych leczenie
światłem, (Lampa
kwarcowa)
Przyjmuje
od 9 do 11 rano
i od 5-8 w.

Doktor
W. Łauunowski
Choroby skórne
weneryczne
moczopciowe.
Gdańska 42.
Przyjmuje:
od 9 do 10 1/2 r. od
1-2,45 pp. i od 8-9
wiecz.

Dr. med.
Rózaner
Dzielnia № 9.
Tel. № 28-98.
Choroby skórne,
weneryczne i mo-
czopciowe.
Przyjmuje
od 8-10 i od 5-8
Leczenie lampą
kwarcową
Oddzielna pocze-
kalnia dla Pań.

Posady
Czescz otrzymać
posadę? Musisz
ukończyć kursa fa-
chowe korespon-
dencyjne prof. Se-
kulowicza. Warsza-
wa Żorawia № 42.
Kursa wyuczają li-
stownie: buchalterji
rachunkowości ku-
pieckiej, korespon-
dencji handlowej
steno grafii, nauki
handlu, prawa, kali-
grafii, pisania na
maszynach. Po u-
kończeniu świade-
ctwo. Żądajcie pros-
pektów.

Rozmaito
Gorowe ubiory
damskie i me-
skie swetry, obu-
wie, Piotrkowska
№ 37, 3 wejście.

Teczki szkolne
na mundurki,
obuwie na wyplatę
Piotrkowska 37
3 wejście. 30
Obuwie trwałe, bie-
liznę manufak-
tura na raty tanio.
„Kredyt“, Nawrot 15
I piętro 30p
Towary różne na
MUNDURKI ta-
no na raty polecia
„Kredyt“ Nawrot 15
I p. 30

Wizjer Sz. Rozenc
wajg. Konst-
tynowska 51, po-
wrót 9
Mechanik m ze
przyjął posadę
cierownika lub maj-
sta w firmach prze-
mysłu żelaznego
znam dobrze dzia-
łalności i elektrycz-
ny wyrób blachar-
ski i kombinacje i
Galwaniczno che-
miczne i technicz-
no-geometryczne
oferty pod „Mecha-
nik“ 5
Dywany reperuje
i kładnia szucz-
na Piotrkowska 92 p
Klepek z mieszka-
niem do sprze-
dania za przystęp-
ną cenę Warszaw-
ska 14.
Uwaga! za 5 zł. na
tydzień to każ-
dy może dostać. Oto
miany, materace, le-
żanki, tapczany i
krzesła, u tapicera
P. Wajsa Sienkiewi-
cza № 18. 5
Okozyjnie do sprze-
dania amatoro-
wi piękny antyczny
kredens. Oferty do
Republiki sub „So-
lidny B.“ 5
Ignacy Wojtas zga-
bił księżeczkę
wojskową. 6
Lekarz -dentysta
F. Horowicz
przyjmuje w lecz-
nicy przy ul. Piotr-
kowskiej 294
codziennie od godz.
2-7 wiecz.

Prenumerata ze wszystkimi dodatkami wynosi w Łodzi
„Ilustrowanej Republiki“ zł. 4.50, za odoszenie do domu 40 gr.; z prze-
syłką poczt. w kraju zł. 5.20, zagranicę zł. 7.20.
„Express“ i „Republika“ wraz z odoszeniem 8 złotych.

Ogłoszenia: ZWYCZAJNE: 8 gr. za wiersz millimetr. (na stronie 10 szpalt). W TKŚCIE: 40 gr.
za wiersz mil. (na str. 4 szpalty. NEKROLOGI I NADESLANE 30 gr. za wiersz mil.
na str. 4 szp.). Zaręcz. i zaślub. po. ekście 10 zł. Zamieszcowe o 50 pr. Zagr. o 100 pr.
drożej. Za terminowy druk ogłoszeń adm. nie o dpowiada. Drobne 10 gr. Poszuk. pracy 5 gr. Najmniejsze 50 gr.